

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

19 iunie 2025

mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecător

grefier

cu participarea

procurorului

avocatului

părţii vătămate

în lipsa

inculpatului

Renata Popescu-Balta

Regina Ciobanu

Daniela Buinovschi

Ghenade Danciuc

Gheorghe Gore

Eugeniu Selivestrov

a examinat în şedinţa publică în procedură generală cauza penală de învinuirea lui

Selivestrov Eugeniu ***** născut la *****, IDNP
*****, cetăţean al Republicii Moldova, mun.
Chişinău, cu viza de reşedinţă în *****, domiciliat în
***** moldovean, studii medii, nesupus militar,
necăsătorit, neangajat în câmpul muncii, fără
antecedente penale

de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal

Termenul examinării cauzei: 06.06.2023-19.06.2025

Procedura de citare legală a fost executată în modul corespunzător.

În privinţa materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţă, instanţa de judecată

c o n s t a t ă :

Selivestrov Eugeniu ***** acţionând intenţionat şi înţelegând caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, în perioadă nedeterminată de timp a lunii mai a anului 2021, aflându-se pe str. Schinoasa Vale 43A din mun. Chişinău, acţionând cu scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare şi prezentarea ca adevărată a faptei că doreşte să i-a în folosinţă temporară bicicleta lui Gori Gheorghii, l-a convins pe ultimul să accepte şi să-i transmită în folosinţă temporară, pe un termen de două săptămâni, bicicleta sa personală de model „Orbea” la preţ de 20000 lei, după care Selivestrov Eugeniu a transmis bicicleta respectivă unei terţe persoane în contul unei datorii acumulate, fără a avea acordul victimei. Astfel prin acţiunile date a cauzat lui Gori Gheorghe daune materiale considerabile în sumă de 20000 lei.

Astfel, lui Selivestrov Eugeniu *****i se impută săvârşirea infracţiunii prevăzută de art.

190 alin. (1) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii actului, a identității părților, încheiat prin comportamentul dolosiv sau viclean, faptă care a produs daune considerabile.

Inculpatul Selivestrov Eugeniu ***** deși cunoștea cu certitudine despre faptul că în privința sa se examinează o cauză penală pe rolul instanței, fiindu-i adus la cunoștință rechizitoriul la data de 24 iunie 2022, și i s-a comunicat că urmărirea penală a fost finalizată și expediată cauza în instanța de judecată s-a eschivat de a se prezenta, motiv din care prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 25 iulie 2024 a fost anunțat în căutare.

Potrivit informației IP Centru al Direcției de Poliție mun. Chișinău nr.34/20/11712 din 24.09.2024 în privința lui Selivestrov Eugeniu *****a fost pornit dosarul de căutare nr. 2024010272 din 24.09.2024, temei pentru care prin încheierea protocolară a instanței din 25 iulie 2024 a fost dispusă judecarea prezentei cauze penale în lipsa inculpatului.

În continuare, instanța de judecată ține să menționeze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa acuzatului (inculpatului) este admisă de CtEDO în condițiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoștință materialele cauzei.

Așadar, dispozițiile §3, §1 al art.6 CEDO stabilește elementele esențiale ale unui proces echitabil în materie penală. Ele constau în special, în informarea acuzatului, în cel mai scurt timp cu privire la natura și la cauzele acuzației ce i se aduce, acordarea timpului și facilităților necesare formulării apărării sale, asigurarea dreptului la apărare, singur sau asistat de un avocat, posibilitatea interogării martorilor în acuzare și a convocării și ascultării celor în apărare în aceleași condiții, în condiții de respect al principiului contradictorialității. Instanța europeană a arătat că noțiunea de „proces echitabil” a cunoscut o evoluție dintre cele mai notabile în jurisprudența sa, marcată, în special, de importanța atribuită aparențelor și de sensibilizarea crescândă a opiniei publice cu privire la garanțiile unei bune justiții. Desigur, ea a precizat că optica justițiabililor cu privire la echitatea desfășurării unui proces nu este de neglijat, dar nu joacă un rol decisiv în această direcție: eventualele aprehensiuni ale acestora, dacă ele există, spre exemplu, în legătură cu caracterul echitabil al procedurilor la care participă, trebuie să poată fi considerate justificate obiectiv.

În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterile cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității, al unui proces echitabil, în general. După cum a decis Curtea în mod constant în jurisprudența sa, posibilitatea pe care trebuie să o aibă „acuzatul” de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art.6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale parag.3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuși”, „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată”, toate aceste fiind de neconceput fără prezența sa. Prezența unui acuzat în instanță capătă o importanță capitală datorită atât dreptului său de a fi ascultat de tribunal, cât și datorită necesității de a fi controlată exactitatea afirmațiilor sale, de a le confrunța cu cele ale eventualei victime ale cărei interese trebuie protejate, precum și cu declarațiile martorilor.

De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de ”descurajare” a absențelor nejustificate. O situație specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție.

Curtea a decis că o procedură penală care se derulează în absența celui trimis în

judecată nu este, în principiu, incompatibilă cu dispozițiile Convenției, dacă el are posibilitatea să obțină ulterior ca o jurisdicție să statueze din nou, după ce l-a ascultat, cu privire la temeinicia acuzațiilor ce i se aduc, în fapt și în drept.

În context, instanța de judecată ține să atenționeze că, inculpatul Selivestrov Eugeniu *****la etapa urmăririi penale a dat declarații, și a recunoscut vina parțial în comiterea infracțiunii imputate.

Subsecvent, celor indicate supra, instanța de judecată reține că examinarea cauzei în privința lui Selivestrov Eugeniu *****a fost dispusă în lipsa acestuia fiindu-i asigurată apărarea drepturilor sale procedurale prin intermediul avocatului Danciuc Ghenadie care a participat inclusiv și la etapa urmăririi penale, fiindu-i astfel acordat pe tot parcursul examinării cauzei posibilitatea prezentării probelor în susținerea nevinovăției clientului său.

În consecvența logicii expuse, instanța de judecată constată că decizia de a examina cauza în lipsa inculpatului Selivestrov Eugeniu *****în temeiul rigorilor articolului 321 alin.(2) pct.1) din Codul de procedură penală a fost luată întru respectarea garanțiilor unui proces echitabil impuse de art.6 CEDO.

La caz, instanța de judecată exclude faptul că prin examinarea cauzei în lipsa inculpatului Selivestrov Eugeniu *****ar fi admisă o ingerință asupra dreptului acestuia la un proces echitabil, deoarece aceasta a fost justificată și necesară.

În cadrul ședinței de judecată, reieșind din dispoziția art. 368 alin. (1) pct. 2 CPP au fost date citire conținutului declarațiilor inculpatului de la etapa urmăririi penale.

Fiind audiat în calitate de învinuit, Selivestrov Eugeniu *****a comunicat că, vina în comiterea infracțiunii a recunoscut-o parțial. La evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află. Nu a dorit să însușească bicicleta, a luat-o pentru lucru. Ulterior însă, fiind dator cu bani lui Alexei cu 1000 lei, i-a transmis bicicleta respectivă în calitate de gaj pe un termen de o săptămână. Peste o săptămână, dorind să restituie banii nu l-a găsit pe Alexei. După aceasta cu el nu s-a mai întâlnit. Din câte a înțeles, acesta a vândut bicicleta (f.d.101-102).

Vinovăția inculpatului Selivestrov Eugeniu *****în comiterea infracțiunii imputate a fost pe deplin dovedită inclusiv prin totalitatea probelor administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul ședinței de judecată și anume:

- declarațiile părții vătămate Gori Gheorghe audiată în ședință de judecată sub jurământ a comunicat că pe inculpatul Silvestru Eugeniu îl cunoaște ori este un fost prieten și un fost sportiv. În continuare, a menționat că dispunea de o bicicletă de model „Orbea”. În anul 2021, inculpatul l-a rugat să îi împrumute bicicleta, el i-a transmis-o și totodată să o repare din contul său și o folosească în perioada de vară. Costul lucrărilor de reparație și a pieselor de schimb a bicicletei era de aproximativ de 50 euro. Peste 2-3 săptămâni la telefonat pe inculpat și acesta i-a comunicat că a reparat bicicleta și o utilizează. Ulterior, inculpatul nu i-a restituit bicicleta ori a vândut-o și nici nu i-a recuperat prejudiciul cauzat și anume costul bicicletei.

Peste aproximativ 3-4 luni, l-a telefonat prietenul Țurcan Eugen, care i-a comunicat că inculpatul i-a vândut bicicleta unei persoane pe nume Sula Radu la preț de 270 euro. Acesta, la telefonat pe Țurcan Eugen cu solicitarea de a-i repara bicicleta procurată. Tot el, i-a transmis lui Țurcan Eugen o poză cu bicicleta, unde ultimul a recunoscut-o, că este bicicleta transmisă inculpatului. A mai menționat că bicicleta în cauză conținea o piesă pe care el singur a confecționat-o, după care o putea recunoaște. A concretizat că, bicicleta a fost vândută de către inculpat șoferului de taxi cu care acesta a venit și a luat-o, ori acesta avea

datorii față de ultimul. A menționat că, estimează costul bicicletei aproximativ la suma de 15000 lei și solicită restituirea bicicletei.

- declarațiile martorului Țurcan Eugeniu audiat în ședință de judecată sub jurământ a comunicat că partea vătămată Gori Gheorghe înainte de a procura bicicleta de model „Orbea”, l-a sunat pentru a se consulta cu el, dacă se merită să o procure. După ce a procurat-o a efectuat și modificări și ulterior partea vătămată Gori Gheorghe i-a împrumutat bicicleta de model „Orbea”, inculpatului. Peste o perioadă de timp, l-a telefonat Sula Radu comunicându-i că a procurat o bicicletă de model „Orbea” pe care i-a arătat-o. Tot atunci, el a recunoscut bicicleta ce-i aparține părții vătămate, după pipa instalată de către Gori Gheorghe ori de aceasta el instala căruciorul. A telefonat partea vătămată și l-a întrebat dacă ar fi vândut bicicleta, însă a primit un răspuns negativ. El i-a comunicat părții vătămate că a văzut bicicleta la un prieten pe nume Sula Radu, care a procurat-o de la o persoană care locuiește pe str. Albișoara, mun. Chișinău. În continuare împreună cu Sula Radu și partea vătămată s-au deplasat la adresa de nominalizată supra, unde persoana care a vândut bicicleta le-a comunicat că i-a dat-o inculpatul în contul datoriei. A specificat că partea vătămată a depus un efort pentru a dispune de o bicicletă mai performantă.

- declarațiile martorului Sula Radu Nicanor audiat în ședință de judecată sub jurământ a comunicat că în luna octombrie anului 2021 a procurat o bicicleta de pe site www.999.md de model „Orbea” de culoarea albă cu inscripție de culoare verde la preț aproximativ de 280 dolari. S-a întâlnit cu vânzătorul în apartamentul de pe strada Albișoara/Alba Iulia, mun. Chișinău. Persoana care i-a vândut bicicleta, i-a spus că bunul îi aparține fratelui său, care este peste hotare și dorește să o vândă. Bicicleta respectivă era deteriorată, și era necesar de a o repara și anume urma să-i schimbe furcile de amortizare, schimbătoarele de viteză, frânele.

A apelat la Țurcan Eugen care i-a comunicat că a recunoscut bicicleta respectivă și cunoaște proprietarul, care o caută. El i-a propus ca împreună cu partea vătămată inclusiv să se deplaseze la persoana de unde el a procurat bicicleta. În continuare, toți trei s-au deplasat la domiciliul persoanei de la care el a procurat bicicleta pe nume Alexandru, care activa în calitate de taximetrist, s-au întâlnit cu acesta și el le-a propus să cheme poliția, pentru a clarifica situația. Iar, în discuția cu Alexandru a înțeles, că inculpatul Selivestrov Eugeniu îi era dator cu bani și în contul datoriei, i-a transmis bicicleta de model „Orbea”. În continuare, l-au sunat pe inculpat spunându-i să se apropie să soluționeze problema ori de fapt el este vinovatul. În discuție cu acesta, i s-a părut că inculpatul avea un comportament ciudat, și nu a negat faptul că nu este vinovat, ori era în relații de prietenie cu partea vătămată pe care l-a dus în eroare și trebuia să-i restituie bicicleta.

-conținutul procesului-verbal de ridicare din 08.10.2021 potrivit căruia, de la martorul Sula Radu a fost ridicată bicicleta de model "Orbea" (f.d.44-45);

- conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 08.10.2021 potrivit căruia obiect al examinării l-a constituit bicicleta de model "Orbea" (f.d. 46-48);

Corpul delict bicicleta de model "Orbea" recunoscută în calitate de corp delict prin ordonanța din 08.10.2020 și care a fost predată în camera de păstrare a IP Centru (f.d. 49-50).

Procurorul Daniela Buinovski în dezbateri judiciare a solicitat a-l recunoaște vinovat pe Selivestrov Eugeniu *****de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de 1 an închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis și admiterea acțiunii civile înaintate de partea vătămată Gori Gheorghe.

Apărătorul inculpatului Danciuc Ghenadie a solicitat a emite în privința inculpatului Selivestrov Eugeniu o sentință de achitare, ori la caz nu au fost stabilită vinovăția în comiterea

faptei prejudiciabile, iar acțiunea civilă înaintată de partea vătămată să fie respinsă.

Analizînd depozițiile părții vătămate, martorilor, probele administrate și examinate în ședința de judecată, instanța de judecată va reține următoarele.

În privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Conform art.101 alin.(1) și (2) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinent concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată. Instanța pune la baza hotărîrii sale numai acele probe la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.

În corespundere cu art. 8 Cod procedură penală și art. 21 din Constituția Republicii Moldova orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție ori deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Potrivit art. 384 alin. (1) și (4) CPP, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Totodată instanța de judecată este obligată, prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală că la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată. Relevante în acest sens sunt și prevederile art. 6 al CEDO și anume dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată.

La adoptarea sentinței instanța de judecată potrivit prevederile art. 385 alin. (1) pct. 1-4 Cod de procedură penală, trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Totodată, conform art. 389 al Codului de procedură penală, sentința de condamnarea se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Instanța de judecată, și-a bazat constatările pe probele verbale și în

scris prezentate și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate standardul de dovadă este acel al „în afara dubiilor rezonabile”.

Conform art. 93 alin. (1) CPP, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Alineatul (2) al aceluiași articol, stipulează că în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuțitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămăte, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; raportul de expertiză judiciară; corpurile delictive; procesele-verbale privind acțiunile de urmărire penală și ale cercetării judecătorești; documentele (inclusiv cele oficiale); înregistrările audio sau video, fotografiile; constatările tehnico - științifice și medico-legale; actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații și anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările și altele; procesele-verbale de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare paralele și procesele-verbale de consemnare a opiniei organului de control de stat al activității de întreprinzător, emisă conform prevederilor art. 276/1 dacă nu a fost expusă într-un proces-verbal de control; procesul-verbal de control, întocmit în cadrul controlului de stat asupra activității de întreprinzător, un alt act de control/administrativ cu caracter decizional, întocmit de un organ de control în rezultatul unui control efectuat conform legislației speciale în vigoare.

Potrivit alineatului (3) al art. 93 Cod de procedură penală se stipulează că, elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organele de control de stat, organul de urmărire penală, de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.

Aliniatului 2 al art. 99 din Codul de procedură penală, stipulează că probele administrate se verifică și se apreciază de către instanța de judecată.

Articolul 101 alin.(1) și (2) CPP stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinent concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată. Instanța pune la baza hotărârii sale numai acele probe la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.

În conformitate cu art. 8 Cod penal caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Instanța de judecată notează că, conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriu inculpatului Selivestrov Eugeniu i se impută comiterea infracțiunii prevăzute la art.190 alin.(1) Cod penal - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii actului, a identității părților, încheiat prin comportamentul dolosiv sau viclean, faptă care a produs daune considerabile.*

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută la art.190 alin.(1) Cod penal imputată inculpatului Selivestrov Eugeniu instanța de judecată va reține următoarele.

Potrivit doctrinei obiectul juridic al acesteia are un caracter complex: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de

voință și minimul necesar de încredere.

Obiectul material al infracțiunii comise de inculpatul Selivestrov Eugeniu constituie bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

La caz, obiectul material la care s-a atentat prin acțiunile ilegale ale lui Selivestrov Eugeniu la relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor părții vătămate Gori Gheorghii îl constituie bicicleta acestuia personală de model „Orbea” la preț de 20000 lei.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, constă din: 1) fapta prejudiciabilă care constă din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care se caracterizează prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean 2) urmările prejudiciabile ; 3) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Din contextul dispoziției art. 190 Cod Penal, noțiunea „dobândire ilicită” are sensul autentic de „sustragere”. În doctrină se indică faptul că acțiunile adiacente a faptei prejudiciabile: înșelăciunea sau abuzul de încredere nu constituie metode ale sustragerii. Ele reprezintă modalități ale acțiunii adiacente care subzistă alături de sustragere, privită ca acțiune principală. Având un rol ajutător, recurgerea la înșelăciune sau la abuz de încredere se produce nu ca un scop în sine, ci în vederea trecerii în sfera patrimonială a făptuitorului (sau a altor persoane) a bunurilor aparținând persoanei înșelate sau de a cărei încredere s-a abuzat.

Prin „înșelăciune” (inducere în eroare) se înțelege, după caz: 1) dezinformarea conștientă a victimei, care constă în prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciunea activă); 2) trecerea sub tăcere a realității, când sunt ascunse faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale (înșelăciunea pasivă).

Inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean conduce la ideea că consimțământul victimei este viciat la momentul încheierii actului juridic prin manopere frauduloase comise cu intenție de către autorul infracțiunii. Autorul îi creează victimei o reprezentare falsă a realității.

Sub aspectul laturii obiective a componenței de infracțiune prevăzută de art. 190 alin.(1) Cod penal imputate inculpatului Selivestrov Eugeniu instanța de judecată a constatat cu certitudine în ședință de judecată că acesta în perioadă nedeterminată de timp a lunii mai a anului 2021, aflându-se pe str. Schinoasa Vale 43A din mun. Chișinău, acționând cu scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare și prezentarea ca adevărată a faptei că dorește să i-a în folosință temporară bicicleta Gori Gheorghii, l-a convins pe ultimul să accepte și să-i transmită în folosință temporară, pe un termen de două săptămâni, bicicleta sa personală de model „Orbea” la preț de 20000 lei, după care a transmis-o unei terțe persoane în contul unei datorii acumulate, fără a avea acordul victimei.

Circumstanțele enunțate supra se confirmă prin declarațiile părții vătămate Gori Gheorghii pe care instanța le reține pertinente și concludente și care a confirmat în ședință de judecată *că anume inculpatului i-a transmis bicicleta sa personală de model „Orbea” ca acesta să o repare și o folosească în perioada de vară.....și că aceasta a fost vândut-o ulterior de inculpat șoferului de taxi cu care acesta a venit și a luat-o, care coroborează inclusiv cu declarațiile martorului Sula Radu care a indicat că a procurat bicicleta de model „Orbea” de la o persoană pe nume Alexandru care era taximetrist și care i-a comunicat că anume inculpatul Selivestrov Eugeniu îi era dator cu bani și în contul datoriei i-a transmis bicicleta respectivă precum și cu conținutul proceselor -verbal de ridicare și examinare potrivit căruia, de la martorul Sula Radu a fost ridicată bicicleta de model "Orbea".*

Mai mulțumit ca atât, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate se confirmă inclusiv prin declarațiile acestuia date în cadrul urmăririi penale și care în temeiul art. 368 alin. (1) pct. 2 CPP au fost date citire în ședință de judecată unde acesta a recunoscut vina parțial și a comunicat *că, fiind dator cu bani lui Alexei cu 1000 lei, i-a transmis bicicleta părții vătămate în calitate de gaj pe un termen de o săptămână.*

Scopul infracțiunii reținute este cel de cupiditate care se înfățișează prin dobândirea ilicită de către inculpatul Selivestrov Eugeniu a bunului și anume a bicicletei de model „Orbea” care îi aparține părții vătămate prin inducerea în eroare a cestuia și prezentarea ca adevărată a faptei că dorește să i-a în folosință temporară pe un termen de două săptămâni după care o transmite unei terțe persoane în contul unei datorii acumulate, fără a avea acordul victimei.

Instanța de judecată, notează că escrocheria este o infracțiune materială, și se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

În continuare, instanța de judecată atestă că prin acțiunile inculpatului Silvestrov Eugeniu au fost inclusiv prejudiciate interesele materiale ale părții vătămate Gori Gheorghie căruia i-a fost cauzate daune materiale în sumă de 20000 lei care au fost apreciate în actul de învinuire și rechizitoriu drept considerabile.

În conformitate cu prevederile art.10 alin. (1) și (2) Cod Penal al RM, Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Potrivit art. 126 alin. (2) din Codul Penal, se consideră proporții considerabile sau esențiale valoarea bunurilor sustrate, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

În acest sens, instanța reține că potrivit Hotărârii Guvernului nr. 923 din 22 decembrie 2020 cu privire la aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2021, cuantumul respectiv a fost stabilit în sumă de 8 717 lei.

Respectiv suma pagubelor cauzate de inculpatul Selivestrov Eugeniu în sumă de 20000 lei părții vătămate Gori Gheorghie este cu mult mai mică decât cuantumul proporțiilor considerabile, or nu depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin

hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

În contextul constatărilor menționate supra, instanța de judecată consideră că, mecanismul stabilirii proporțiilor considerabile prevăzut la art.126 alin.2 Cod penal (în redacția actuală) este mai favorabil în raport cu cel prevăzut de legea care guverna speța la momentul înaintării învinuirii. Astfel, modificările operate la art.126 Cod penal retroactivează în condițiile art. 10 alin.(1) Cod penal.

Din considerentele enunțate instanța va exclude din învinuire calificativul „proporții considerabile” și reiterează prin acțiunile inculpatului Silvestrov Eugeniu au fost inclusiv prejudiciate interesele materiale ale părții vătămate Gori Gheorghe căruia i-a fost cauzată o daună materiale în sumă de 20000 lei.

Subsecvent, instanța conchide că prin modificările operate, faptele incriminate inculpatului, nu au fost dezincriminate și nu a fost înlăturat caracterul infrațional al faptei, dar au fost stabilite noi limite de calculare ale prejudiciului considerabil.

Cu referire la *latura subiectivă* instanța atestă că infracțiunea de escrocherie este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective.

Prin urmare, potrivit probatoriului administrat enunțat supra, inclusiv a declarațiilor părții vătămate, a martorilor, inculpatului date citire în ședința de judecată precum și mijloacele materiale de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Selivestrov Eugeniu.

Concomitent, instanța de judecată constată prezența semnului obligatoriu care confirmă prezența scopului de cupiditate la săvârșirea infracțiunii, ori din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorința inculpatului de a intra în posesia bicicletei de model „Orbea” care îi aparține părții vătămate Gori Gheorghe.

Astfel, inculpatul Selivestrov Eugeniu își dădea seama de acțiunile comise, a acționat intenționat și înțelegea caracterul prejudiciabil a acțiunilor sale, prin inducerea în eroare și prezentarea ca adevărată a faptei că precum dorește să i-a în folosință temporară bicicleta personală de model „Orbea” a lui Gori Gheorghe, l-a convins pe ultimul să accepte și să i-o transmită în folosință temporară, pe un termen de două săptămâni după care a transmis-o unei terțe persoane în contul unei datorii acumulate, fără a avea acordul victimei.

Subiectul infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal este persoana fizică, responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani.

La momentul comiterii faptei – inculpatul Selivestrov Eugeniu avea vârsta de 25 ani, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

Din considerentele enunțate supra, instanța conchide că inculpatul Selivestrov Eugeniu, urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii actului, a identității părților, încheiat prin comportamentul dolosiv sau viclean, faptă care i-a produs o daună.*

Instanța de judecată, nu va reține alegația avocatului că, inculpatul Selivestrov Eugeniu nu a sustras și nu a vândut bicicleta și învinuirea înaintată se bazează doar pe presupuneri ori la caz aceasta este o poziție de apărare, lipsită de suport factologic, iar din probatoriul administrat supra a fost dovedit contrariul.

În conformitate cu prevederile art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art.75 alin.(1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Aliniatul (2) al aceleiași dispoziții legale precizate supra stipulează că, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

În prezenta speță, se constată atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru tragerea lui Selivestrov Eugeniu la răspundere penală pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal.

Astfel, conform art. 51 alin. (2) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În continuare instanța de judecată notează că în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Totodată, instanța de judecată notează că, prin prisma prevederilor art. 7, 61, 75 și 78 din Codul penal, la stabilirea pedepsei penale, instanța reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

În context instanța reține că pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială. Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii

societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia "natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia"

În această ordine de idei, instanța de judecată reține că, conform prevederile art. 15, 16 alin. Cod penal infracțiunile prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal se atribuie la categoria celor mai puțin grave.

Instanța de judecată reține că, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal și anume la data comiterii faptelor imputate în actul de învinuire și rechizitoriu legislatorul a prevăzut aplicarea unei pedepse cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

În conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, în acțiunile inculpatului Selivestrov Eugeniu instanța de judecată conform art. 76 alin.(1) lit. a) Cod penal va reține circumstanța atenuantă săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave.

În conformitate cu prevederile art. 77 Cod penal, în acțiunile inculpatului Selivestrov Eugeniu instanța de judecată nu a stabilit careva circumstanțe care ar agrava răspunderea penală a acestuia.

Instanța, notează că raționamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine inclusiv și personalitatea inculpatului și comportamentul acestuia pînă la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a acestuia în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită și comportarea sinceră în cursul procesului.

Cu referire la personalitatea inculpatului Selivestrov Eugeniu instanța de judecată notează că acesta este celibatar, nu este angajat în câmpul muncii, nu are persoane la întreținere, la evidența medicului narcolog ori psihiatru nu se află, este pentru prima dată pe banca acuzaților.

Totodată, la stabilirea pedepsei penale instanța de judecată va lua respectiv în considerare inclusiv și faptul că inculpatul Selivestrov Eugeniu la urmărirea penală a recunoscut vina parțial în comiterea infracțiunii imputate prevăzute la art. 190 alin.(1) Cod penal, precum și comportamentul acestuia pe parcursul examinării prezentei cauze penale.

În context instanța de judecată reține că inculpatul Selivestrov Eugeniu s-a eschivat de a compărea în fața instanței, fiind inclusiv anunțat în căutare, prezenta cauză penală examinîndu-se în absența acestuia.

Reieșind din cele expuse supra, având în vedere personalitatea inculpatului Selivestrov Eugeniu, gravitatea infracțiunii imputate, pericolul social al acțiunilor sale, precum și de gravitatea și consecințele infracțiunilor săvârșite constată că ultimul poate fi corectat și reeducat, prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

La caz instanța de judecată consideră că pedeapsa cu închisoarea solicitată de acuzatorul de stat este una prea aspră, ori chiar dacă inculpatul s-a eschivat și nu s-a prezentat în ședință de judecată, cauza fiind examinată în absența sa, acesta este pentru prima dată pe banca acuzaților.

În contextul celor indicate supra, instanța de judecată remarcă că, pedeapsa penală sub formă de amendă reținută inculpatului Selivestrov Eugeniu, este una proporțională cu faptele și consecințele ultimului, fiind corect individualizată și raportată la criteriile generale prevăzute de art. 75 Cod penal.

În temeiul art.329 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului. O nouă cerere de aplicare, înlocuire sau revocare a măsurii preventive poate fi depusă dacă au apărut temeiuri pentru aceasta, dar nu mai devreme decât peste o lună după ce încheierea precedentă privind această chestiune a intrat în vigoare sau dacă nu au intervenit noi împrejurări care condiționează noua cerere.

Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.

Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol.

Instanța de judecată ținând cont de faptul că inculpatul Selivestrov Eugeniu a fost recunoscut vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal care este una mai puțin gravă, instanța de judecată concluzionează că este necesar luarea măsurilor în vederea asigurării executării pedepsei aplicate.

Astfel, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă, se va aplica în privința inculpatei Selivestrov Eugeniu – obligarea de a nu părăsi țara.

Conform art.397 pct.3 în coroborare cu art.162 alin.(1) pct.4 Cod de procedură penală la adoptarea hotărârii instanța de judecată urmează să soluționeze și chestiunea cu privire la corpurile delictive.

În prezenta cauză penală, prin ordonanța din 08.10.2021 a fost recunoscut în calitate de corp delict o bicicletă de model *Orbea și transmis spre păstrare* în camera de păstrare a IP Centru al DP mun.Chișinău (f.d 49-50).

În corespundere cu art. 162, aln.(1), pct.(4).....celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat. Banii sau alte valori materiale utilizate din contul mijloacelor financiare alocate pentru activitatea specială de investigații, în scop de identificare a intențiilor și de verificare a sesizării cu privire la săvârșirea infracțiunii, se trec la bugetul de stat.

Coroborând situația de fapt, cu norma de drept se concluzionează că corpul delict bicicleta de model „*Orbea*„ *transmis spre păstrare* în camera de păstrare a IP Centru al DP mun.Chișinău urmează a fi restituit părții vătămate Gori Gheorghe, după intrarea în vigoare a sentinței.

Instanța de judecată reține că partea vătămată Gori Gheorghe și partea civilă Sula Radu atât în ședință de judecată cât și la urmărirea penală nu au înaintat acțiune civilă, însă aceasta nu îi privează de dreptul de a depune în ordine civilă de drept comun.

În baza materialelor cauzei penale și a declarațiilor inculpatului în cadrul urmăririi penale, în conformitate cu prevederile articolelor 157, 227-229, 325 alin. (1), 329, 340, 382-385, 389 din Codul de procedură penală, instanța de judecată

HOTĂRĂȘTE:

Se recunoaște vinovat Selivestrov Eugeniu *****de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal și i se aplică acesteia o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 850 (opt sute cinzeci) unități convenționale, echivalentul a 42 500 (patruzei și două mii cinci sute) lei.

Se explică lui Selivestrov Eugeniu ***** că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se comunică lui Selivestrov Eugeniu *****că, în cazul în care aceasta se va eschiva cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Se aplică în privința lui Selivestrov Eugeniu ***** măsura preventivă – obligarea de nepărăsire a țării pînă la intrarea în vigoare a sentinței.

Corpul delict: bicicleta de model „Orbea”, transmisă spre păstrare în camera de păstrare a IP Centru al DP mun.Chișinău de restituit proprietarului Gori Gheorghe, după intrarea în vigoare a sentinței.

Sentința este cu drept de Apel la Curtea de Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecător semnătura Renata Popescu-Balta
copia corespunde originalului
judecător Renata Popescu-Balta